

21 Ιουνίου 1919

Στο Σκάπα Φλόου

Στις 20 Νοεμβρίου 1918 και στα πλαίσια των όρων της συνθήκης για τον τερματισμό του Α΄ Παγκοσμίου πολέμου, μοίρα του βρετανικού ναυτικού υποδέχτηκε έξω από το Έσεξ τα 166 γερμανικά υποβρύχια που έπλεαν στην επιφάνεια το ένα πίσω από το άλλο. Τα συνόδευσε στο λιμάνι του Χάρουιτς, ενώ πλήθος κόσμου παρακολουθούσε σιωπηλά την πομπή. Την επομένη, 21 του μήνα, με ανάλογο τρόπο, οι Βρετανοί παρέλαβαν τα 74 γερμανικά πολεμικά επιφανείας. Με τη δύση του ηλίου, έγινε υποστολή της γερμανικής σημαίας.

Τον Ιούνιο του 1919, οι Γερμανοί υποχρεώθηκαν να παραδώσουν άλλα οκτώ θωρηκτά, οκτώ ελαφρά καταδρομικά και 92 αντιτορπιλικά και τορπιλοβόλα. Από το σύνολο των 182 συνολικά γερμανικών πλοίων που παραδόθηκαν, έντεκα θωρηκτά, πέντε καταδρομικά μάχης, οκτώ ελαφρά καταδρομικά και κάμποσα αντιτορπιλικά βρέθηκαν στη βάση του Σκάπα Φλόου. Η Βρετανία πρότεινε την καταστροφή τους. Η Γαλλία τη διανομή τους μεταξύ των συμμάχων. Το ζήτημα λύθηκε από τα πληρώματά τους. Στις 10 το πρωί της 21^{ης} Ιουνίου 1919, με εντολή του ναυάρχου φον Ράιτερ, τα γερμανικά πληρώματα που «φιλοξενούνταν» στο Σκάπα Φλόου, άνοιξαν τις βαλβίδες των πλοίων τους, ξεκινώντας την αυτοβύθισή τους. Οι Βρετανοί πρόλαβαν να σώσουν ένα θωρηκτό και τρία ελαφρά καταδρομικά.

Η πράξη πανηγυρίστηκε ως ηρωική αλλά οι σύμμαχοι κοστολόγησαν τα χαμένα πλοία και βρήκαν ότι μπορούσαν να τα αντικαταστήσουν με 300.000 τόνους πλωτών δεξαμενών (αξία των θωρηκτών) και 42.000 τόνους πλωτών γερανών (αξία των υπολοίπων). Οι κατασχέσεις στα γερμανικά λιμάνια έγιναν με συνοπτικές διαδικασίες.

1788: Το Νιου Χαμπσάιρ εντάσσεται στις ΗΠΑ ως η ενάτη πολιτεία τους.

1791: Τις πρώτες πρωινές ώρες, ο βασιλιάς Λουδοβίκος ΙΣΤ' και η βασίλισσα Μαρία Αντουανέτα επιχειρούν απόδραση από το Παρίσι αλλά συλλαμβάνονται.

1913: Ξεσπά σφοδρή ελληνική επίθεση με την ξιφολόγχη εναντίον των οχυρωμένων στο Κιλκίς βουλγαρικών δυνάμεων. Ξημερώματα 22 του μήνα, οι Έλληνες μπήκαν στην πόλη. Το απόγευμα, πήραν και τον Λαχανά.

1940: Στο δάσος της Κομπιέν, στο ίδιο βαγόνι, όπου οι Γάλλοι υπαγόρευσαν τους όρους της συνθήκης στους νικημένους Γερμανούς, στις 11 Νοεμβρίου 1918, ο Χίτλερ κάθεται στην πολυθρόνα του νικητή. Ακούει τον στρατηγό του, Κάιτελ, να διαβάζει τους γερμανικούς όρους στους νικημένους Γάλλους. Η ανακωχή θα υπογραφεί την επομένη. Τα όπλα θα σιγήσουν, στις 25 Ιουνίου.

1942: Το Τομπρούκ πέφτει στα χέρια του στρατηγού Ρόμελ, διοικητή του γερμανικού Άφρικα Κορπ. Συλλαμβάνονται 25.000 αιχμάλωτοι.

1981: Στη Γαλλία, οι σοσιαλιστές του Φρανσουά Μιτεράν κερδίζουν το δεύτερο γύρο των γενικών εκλογών.

1996: Οι αρχηγοί της Ευρωπαϊκής Ένωσης κάνουν συμφωνία με τη Βρετανία για να τερματιστεί η κρίση που δημιουργήθηκε από τη νόσο των τρελών αγελάδων.

2019: Σε ηλικία 73 χρόνων, πεθαίνει ο άλλοτε πρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας και γενικός γραμματέας του ΑΚΕΛ, Δημήτρης Χριστόφιας. Είχε γεννηθεί στις 29 Αυγούστου 1946.

Η 21^η Ιουνίου στον πολιτισμό

21 Ιουνίου 1908

Ο Ρίμσκι Κόρσακοφ

Στα έξι του ήξερε πιάνο. Στα εννιά, έγραψε τις πρώτες του μουσικές συνθέσεις. Όμως, ο Νικολάι Αντρέγιεβιτς Ρίμσκι Κόρσακοφ ανήκε σε αριστοκρατική οικογένεια και όφειλε να ακολουθήσει στρατιωτική καριέρα: Στα 12, σπούδαζε στη σχολή ναυτικών δοκίμων της Αγίας Πετρούπολης. Είχε γεννηθεί στις 18 Μαρτίου 1844 κι ως το 1862, οπότε αποφοίτησε, η μόνη επαφή του με τη μουσική ήταν όταν μελετούσε πιάνο και βιολοντσέλο τις Κυριακές και σε κάποιες διακοπές. Μετά, γνωρίστηκε με τον Μίλι Μπαλάκιρεφ. Ήταν αυτοδίδακτος και είχε ιδρύσει σχολή ελεύθερων μουσικών σπουδών. Δάσκαλος και μαθητής καθώς και οι επίσης αυτοδίδακτοι Κούι, Μποροντίν και Μουσόργκσκι, δημιούργησαν την «ομάδα των πέντε», ελίτ και πρωτοπορία της νέας ρωσικής μουσικής.

Διορθωμένη από τον δάσκαλό του, η πρώτη συμφωνία («έργο αρ. 1») του Ρίμσκι Κόρσακοφ παρουσιάστηκε στην Πετρούπολη, στα 1865, και είχε τεράστια επιτυχία. Παρόμοια επιτυχία γνώρισαν και τα επόμενα έργα του που του άνοιξαν τον δρόμο, αν και ναυτικός, να γίνει καθηγητής σύνθεσης στο ωδείο της Πετρούπολης. Ο Προκόφιεφ και ο Στραβίνσκι ήταν ανάμεσα στους μαθητές του. Διορίστηκε επιθεωρητής μουσικής του στόλου κι έπειτα διευθυντής συναυλιών του ελεύθερου ωδείου. Στα 1889, ήταν διευθυντής ορχήστρας που μετείχε στη Διεθνή Έκθεση, στο Παρίσι, και γνωστοποίησε τη ρωσική μουσική στους Γάλλους. Οι επεμβάσεις των οργάνων του τσάρου, στα 1905, τον οδήγησαν σε παραίτηση. Παραίτηθηκαν, για να του συμπαρασταθούν, ακόμα δυο διάσημοι του Ωδείου. Ο σάλος οδήγησε στην αποκατάσταση των πραγμάτων. Ο Ρίμσκι Κόρσακοφ πέθανε τρία χρόνια αργότερα, στις 21 Ιουνίου 1908. Έγινε παγκόσμια γνωστός για το έργο «Σεχραζάτ» και τις όπερες «Ο Χρυσός Πετεινός» και «Σάτκο», καθώς και για την ενορχήστρωση της όπερας του Μουσόργκσκι, «Μπόρις Γκκοντούνοφ».

1527: Πεθαίνει ο Νικολό Μακιαβέλι, Ιταλός πολιτικός, διπλωμάτης και συγγραφέας. Το πιο γνωστό του βιβλίο, «Ο Ηγεμόνας», συνόπιζε τις πολιτικές μηχανορραφίες της εποχής του. Γεννήθηκε στις 3 Μαΐου 1469.

1868: Παίζεται για πρώτη φορά στο Μόναχο η φημισμένη όπερα του Ρίχαρντ Βάγκνερ, «Το δαχτυλίδι των Νιμπελούγκεν».

1890: Πρεμιέρα (στο Αισναχ της Γερμανίας) του Συμφωνικού Ποιήματος του Ρίχαρντ Στράους, «Θάνατος και Εξαύλωση».

1905: Γεννιέται ο Ζαν Πολ Σαρτρ, Γάλλος υπαρξιστής φιλόσοφος, μυθιστοριογράφος και θεατρικός συγγραφέας («Η Ύπαρξη και το Τίποτα», «Οι καταδικασμένοι της Αλτόνα», «Η πόρνη που σέβεται» κ.ά.). Μαζί με τη σύντροφό του, Σιμόν ντε Μπอบουάρ, εξέδιδε το μηνιαίο περιοδικό «Μοντέρνοι Καιροί». Το 1964 τιμήθηκε με το βραβείο Νόμπελ αλλά το αποποιήθηκε.

1948: Η δισκογραφική εταιρεία Κολούμπια καθιερώνει τους πρώτους πετυχημένους δίσκους μεγάλης διάρκειας από βινύλιο.